

ΣΥΝΟΨΗ

Η ταινία αφηγείται μία ιστορία, άγνωστη ως τώρα, ακόμα και στην εξειδικευμένη ιστοριογραφία του ελληνικού κρασιού. Είναι το εγχείρημα των Αδελφών Παπανικολάου, στο χωριό Ρίζες Τεγέας, οι οποίοι πέτυχαν, από το 1885 έως το 1935, να παράγουν σαμπάνια εκλεκτής ποιότητας, να κερδίσουν χρυσά βραβεία στις Παγκόσμιες Εκθέσεις της εποχής και να καταγράψουν στο *Παγκόσμιο Οινολογικό Λεξικό* του Μπορντώ, την Τεγέα ως το «τόπο παραγωγής αφρώδους οίνου εφάμιλλου των Γαλλικών». Η επιστημονική φυσιογνωμία της οικογενειακής οινοποιίας ήταν ο οινολόγος Βασίλειος Παπανικολάου ,

Με σπουδές στο Μονπελιέ ο Β. Παπανικολάου όχι μόνο μύηθηκε στον παραδοσιακό τρόπο παραγωγής σαμπάνιας, αλλά προσέθεσε, ήδη από το 1900, καινοτόμες τεχνικές, οι οποίες συμπεριλήφθηκαν στην επιστημονική βιβλιογραφία 60 χρόνια μετά. Το 1905 παρουσιάζει στη Λιέγη την πρωτοποριακή μέθοδο οινοποίησης χωρίς τη χρήση θείου. Είναι η περίφημη «μυστική συνταγή Παπανικολάου».

Το όραμά τους : Αρκαδία, Η Καμπανία της Ανατολής (φράση του Βασιλείου .Παπανικολάου από το βιβλίο του *Η Αρκαδία υπό Οινολογικήν Έποψιν*). Το όραμα αυτό δεν ήταν μια υπερφίαλη επιδίωξη. Βασιζόταν στην απόλυτη ταύτιση -ομοιότητα της επαρχίας της Γαλλίας Καμπανία με το οροπέδιο της Μαντινείας εις ό, τι αφορά την σύσταση του εδάφους, το μικρο-κλίμα, το υψόμετρο και, ιδίως, την καλλιέργεια της αρωματικής ποικιλίας φιλέρι.

Έκαναν εξαγωγές (Γαλλία, Γερμανία, ΗΠΑ,) άνοιξαν έξη καταστήματα στην Αθήνα και ένα wine bar (!) στην Ομόνοια, δίπλα στο Θέατρο «Νέα Σκηνή» του σκηνοθέτη Κωνσταντίνου Χρηστομάνου, με τον οποίο συνδέονταν φιλικά. Είχαν πάρει χρυσά βραβεία με αφρώδη οίνο στις Παγκόσμιες εκθέσεις : Παρίσι (1989 και 1900) Σικάγο (1893) Λιέγη (1905) και Σαν Φρανσίσκο 1915. Οι πρωτότυπες ρεκλάμες τους, στα γαλλικά, στον ελληνικό τύπο *A Bon Vin Pas d' enseign* (το καλό κρασί δεν έχει ανάγκη διαφήμισης) κάνουν πάταγο.

Δεσπόζουσα φυσιογνωμία στην οικογένεια ήταν ο γενάρχης Σπυρίδων Παπανικολάου. Έμπορος εκκλησιαστικών ειδών ,εισαγωγέας χρυσού και πολυτίμων λίθων. Είναι ο τύπος του πολυμήχανου επαρχιώτη, ο οποίος θέλει να ξεφύγει από τα όρια της Τρίπολης. Είχε οκτώ παιδιά. Πέντε αγόρια και τρεις κόρες. Σπούδασε τους δυο μεγαλύτερους. Τις σπουδές των γιών και τους ρόλους στην οικογενειακή επιχείρηση «Αδελφοί Παπανικολάου» καθόρισε ο Σπυρίδων.

Ο Βασίλειος Παπανικολάου, βρέθηκε αντιμέτωπος με το κατεστημένο της εποχής διότι εισήγαγε τρία καινά δαιμόνια. Πρώτον την αποκήρυξη του ρητινίτη οίνου (ρετσίνι), δεύτερον, την χρήση της σταφίδας στην οινοποιία, όπως έκαναν οι Γάλλοι και, τρίτον, διεκδικούσαν την επιβολή δασμών στους εισαγομένους οίνους.

Έπεσαν θύματα μεγάλων συμφερόντων. Έγιναν αποδέκτες πρότασης εξαγοράς της εταιρείας και, επειδή αρνήθηκαν, αποκλείστηκαν από τον τραπεζικό δανεισμό.

Μετα τη Μικρασιατική Εκστρατεία οι Οινοποιοί Τεγέας, αναπτύσσουν ένα δικό τους δίκτυο πολιτικών σχέσεων με κορυφαίους της Βενιζελικής περιόδου: τον εξ Αρκαδίας πρωθυπουργό Αλέξανδρο Παπαναστασίου και τον Αντ. Χρηστομάνο

(αδελφό του Κωνσταντίνου) υπουργό Γεωργίας του Βενιζέλου. Αποκτούν προνομιακά από το κράτος το δικαίωμα να αποξηράνουν μια λίμνη, την Τάκκα, και να καρπωθούν 15.000 στρέμματα. Το κράτος τους δίνει σύμβαση αλλά οι αλλεπάλληλες κυβερνητικές μεταβολές προκαλούν καθυστερήσεις στο έργο και ανεβάζουν το κόστος. Παράλληλα οι Παπανικολάου αντιμετωπίζουν ένα σκληρό πόλεμο από συμφέροντα στην Αθήνα και στην Τρίπολη. Κηρύσσονται έκπτωτοι από το έργο και καταστρέφονται .